

Vážená výběrová komise,

úvodem mi dovoluji citovat úvahu o uměleckém školství od bývalého děkana DAMU Miloše Horanského: „ **V dobře míněném státě, patří škola a učitel na první místo. Ale to místo si musí škola zasloužit tím, kolik vydává světla, a tím, že se neproviňuje smrtelným hříchem mdlé kreativity. Vzdělanec je nepřítel ideologie. Věřte na radost z poznání...i z poznání sebe sama, o které u studentů tolik stojíme, neboť talent musí být opřený o zralou, sebe si vědomou bytost.**“

A nyní dovoluji abych Vám představil svou vizi pro další rozvoj Pražské konzervatoře v následujícím období, která se zaměřuje na klíčové oblasti ovlivňující kvalitu vzdělávání a prestiž instituce.

Samozřejmostí mého působení by bylo podrobnější seznámení s chodem školy a úvodní pracovní setkání postupně pokud možno se všemi, kteří na škole učí a zajišťují její chod. Seznámit se tak s jednotlivými konkrétními aktuálními problémy i z jejich pohledu. Z výsledků těchto hovorů bych poté stanovil už konkrétnější plán krátkodobých, střednědobých i dlouhodobých cílů rozvoje Pražské konzervatoře, samozřejmě s ohledem na jejich momentální dosažitelnost a s předloženým výhledem řešení problémů směrem k blízké i vzdálenější budoucnosti.

1. Optimalizace rozvrhu

Efektivní organizace výuky na uměleckých školách, jako je Pražská konzervatoř, je klíčovým faktorem pro zajištění kvalitního vzdělávání, snížení časových ztrát a optimalizaci studijního zatížení studentů. Současný model rozvrhu často vede k nadměrným prodlevám mezi hodinami, nerovnoměrnému rozložení výuky a neefektivnímu využití učeben. Jako jedno z možných řešení se nabízí zavedení **modulárního systému rozvrhu**, který přináší větší flexibilitu a lepší využití dostupných kapacit. Je prostě neprospívající ničemu a nikomu, pokud např. 15-ti leté dítě někdy ve škole stráví 10h vkuse a jindy se stejnou časovou dotací má 4-5 hodin prodlev.

Modulární systém rozvrhu – principy a výhody

Modulární systém výuky představuje moderní přístup ke strukturování rozvrhu, který se opírá o větší časové bloky a dynamickou organizaci předmětů. Oproti klasickému modelu, kde se předměty konají v pevných časových intervalech po celý semestr, modulární systém umožňuje jejich seskupení do **intenzivnějších bloků** v určitých obdobích.

Hlavní charakteristiky modulárního systému:

1. **Bloková výuka** – předměty jsou vyučovány v delších souvislých blocích (např. 3–4 hodiny týdně po dobu 5–6 týdnů), což umožňuje hlubší ponoření do látky.
2. **Rotace předmětů** – některé předměty se vyučují pouze v určité části semestru, což redukuje časovou roztržitost rozvrhu a umožňuje lepší soustředění studentů na konkrétní tematické okruhy.
3. **Snížení prostoje mezi hodinami** – logické seskupení předmětů minimalizuje dlouhé prodlevy mezi jednotlivými hodinami, které jsou v tradičním modelu rozvrhu běžné.
4. **Individuální přístup** – modulární systém umožňuje větší míru personalizace studijních plánů a lepší sladění s individuálními potřebami studentů (např. intenzivnější příprava na koncertní sezónu).

2. Podpora studentů

S přechodem na modulární systém je klíčové zavést doprovodná opatření zaměřená na **podporu studentů**, zejména pokud jde o organizaci studia, rozložení studijního zatížení a duševní zdraví.

1. **Akademické poradenství** – studenti by měli mít přístup k individuálním konzultacím ohledně volby předmětů, plánování výuky a kombinování modulů.
2. **Podpora duševního zdraví** – eliminace nadměrného rozložení výuky a lepší přehled o studijním plánu může pomoci snížit stres a přetížení studentů. Škola by zároveň měla posílit možnosti psychologického poradenství.
3. **Flexibilní studijní trajektorie** – modulární systém umožňuje lepší adaptaci na potřeby studentů, například zkrácení či prodloužení doby studia podle individuálních schopností a uměleckých projektů.
4. **Hodnocení a zpětná vazba** – pravidelné hodnocení efektivity modulárního systému a sběr zpětné vazby od studentů a pedagogů zajistí, že systém bude dynamicky reagovat na potřeby studia.

3. Omezené možnosti mezinárodní spolupráce a mobility studentů

Problém: Studenti mají omezené možnosti zapojit se do mezinárodních projektů, stáží či výměnných programů, což omezuje jejich profesní růst a zkušenosti se zahraniční uměleckou scénou.

Návrh řešení:

- Posílení vazeb se zahraničními konzervatořemi a univerzitami, rozšíření smluv pro výměnné pobyty.
- Aktivnější účast v programech Erasmus+ a dalších mezinárodních grantových schématech.
- Vytvoření stipendijního fondu na podporu zahraničních stáží studentů.

4. Nedostatečná provázanost výuky s praxí

Problém: Studenti během studia nemají dostatek příležitostí k reálné umělecké praxi, což ztěžuje jejich přechod do profesionálního života. Praktické zkušenosti jsou klíčové pro profesní růst studentů. Pravidelné veřejné produkce i v jiných než školních prostorách umožní studentům aplikovat získané dovednosti i v reálném prostředí, získat zpětnou vazbu a zvýšit sebevědomí.

Návrh řešení:

- Zavedení povinných praxí ve spolupráci s operními domy, divadly, orchestry a hudebními festivaly.
- Pravidelné mistrovské kurzy vedené renomovanými hudebníky a režiséry.
- Organizace koncertů a veřejných představení studentů jako součást výuky.

5. Nedostatečná prezentace školy na veřejnosti

Problém: Konzervatoř není dostatečně viditelná v kulturním prostoru, což vede k omezené propagaci studentů, výsledků jejich práce i samotné instituce.

Návrh řešení:

- Vytvoření efektivnější mediální strategie s důrazem na aktivní komunikaci na sociálních sítích a webu.
- Pravidelná organizace veřejných koncertů, představení a akcí ve spolupráci s kulturními institucemi.
- Zavedení interního PR týmu složeného z pedagogů a studentů, kteří by se starali o propagaci školy.
- Větší propagace školního divadla i koncertního sálu, coby pro mnohé studenty jediných prostorů, kde mohou v důstojných podmínkách hrát a odprezentovat se před odbornou veřejností. V případě divadla trvat na jeho profesionální podobě fungování, nikoliv pouze jako na výukovém prostoru. To se týká všech jeho složek.

6. Nedostatek vhodných prostor pro výuku.

Problém: Prostory školy nejsou dostatečně přizpůsobené pro efektivní výuku, což se projevuje například nedostatkem vhodných učeben a zkušeben pro individuální i souborovou výuku. Zároveň by se mělo průběžně usilovat o jejich modernizaci, včetně akustických úprav a pořízování špičkového vybavení, které vytvoří inspirativnější prostředí pro studenty i pedagogy.

Návrh řešení:

- Revize stávajícího využití prostor a jejich efektivnější rozdělení.
- Jednání s magistrátem a ministerstvem o možnostech získání dalších prostor.
- Zvýšení využití externích prostor pro větší soubory a orchestrální zkoušky.

7. Chybějící systematická péče o duševní zdraví studentů a pedagogů

Problém: Umělecké studium je spojeno s vysokou mírou stresu a výkonového tlaku, přičemž konzervatoř zatím neposkytuje dostatečnou podporu v oblasti duševního zdraví. Zarážející je skutečnost, že škola nemá ombudsmana, coby neutrálního prostředníka mezi studenty, pedagogy a vedením.

Návrh řešení:

- Zřízení psychologické poradny na škole, kde by studenti i pedagogové mohli hledat odbornou pomoc.
- Pravidelné workshopy zaměřené na zvládání stresu a mentální odolnost.

8. Zastaralé učební osnovy v některých oborech

Problém: Některé části studijního plánu neodpovídají současným trendům v hudbě, herectví či multimediální tvorbě.

Návrh řešení:

- Systematická revize učebních plánů s důrazem na aktuální požadavky trhu práce.
- Větší zapojení odborníků z praxe do tvorby.
- Rozšíření nabídky volitelných předmětů reflektujících nové směry v umění.

9. Pravidelné profesní školení a workshopy

V rychle se měnícím světě hudebního i dramatického umění je nezbytné, aby i pedagogové byli pokud možno informováni o moderních výukových metodách a technologických inovacích. Organizace pravidelných školení a workshopů zaměřených na aktuální trendy zajistí, že výuka bude reflektovat současné požadavky jednotlivých oborů. Cílem je nejen zkvalitnění výuky, ale také pracovního prostředí a podmínek vyučujících tak, aby práce ve škole byla pro ně prestižní záležitostí a i oni měli možnost dalšího odborného růstu.

10. Vnitřní komunikace a organizační struktura

Jedním z dlouhodobých problémů Pražské konzervatoře se jeví ne vždy efektivní vnitřní komunikace mezi vedením, pedagogickým sborem a studenty, ale také i uvnitř jednotlivých oddělení. Tento nedostatek transparentnosti a nedostatečné informovanosti může vést k pocitům odcizení mezi jednotlivými složkami školy a ke ztrátě motivace pedagogů i studentů.

Návrh řešení:

- Zavedení pravidelných setkání mezi vedením a zástupci studentů a pedagogů, kde by byla projednána klíčová rozhodnutí a jejich dopady.
- Vytvoření digitální komunikační platformy pro efektivnější sdílení informací a zpětné vazby.

Tento plán, či chcete-li desatero, řeší současné problémy Pražské konzervatoře tak, jak to dnes vidím já, ale zároveň nabízí posun směrem k moderní instituci, která vychází z dlouholetých nejlepších tradic školy, ale snaží se je efektivním způsobem kombinovat s nezbytnými inovacemi. Věřím, že pokud bude realizován, povede k větší spokojenosti studentů i pedagogů a k upevnění i zvýšení prestiže školy na domácí i mezinárodní scéně.

Přeji Vám všem a zejména Pražské konzervatoři tu nejlepší a šťastnou volbu!

Souhlasím se zveřejněním předložené koncepce.

V Praze dne 6.3.2025

